

جهان بهتر

پيله خود خواهی خود را بشکافیم

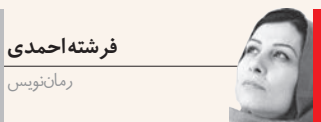
از کجا آمده اند و از چه سطح و نژادی هستند. در واقع این افراد به این سطح از آگاهی رسیده اند که بدون تبعیض و تفکرات و ذهنیت های اشتباه جهان خود را به نظاره نشستند. در وهله اول برای این که جامعه ای به این سطح از آگاهی برسد باید امنیت اقتصادی داشته باشد، جامعه ای که دغدغه معیشت دارد جویب بهتر زندگی کردن و تلاش برای جهان بهتر برایش بی مفهوم می شود؛ باید آدمی امنیت را در تمام ابعادش احساس کند تا بتواند به بالا بردن سطح آگاهی اش برسد و ایده آل ها را در آفق خود قرار دهد. متأسفانه چیزی که ما در جهان اطراف خود مشاهده می کنیم این است که بشر به جای صعود در ایده آل هایش رو به تأمین حداقل های خود آورده است. شوربختانه دنیای امروز ما پر از تضاد بین اخلاق و خواسته های فردی است و افراد به این نتیجه غلط رسیده اند که هر چه بی اخلاق تر زندگی کنند شرایط بهتری را برای خود فراهم می آورند و در این مسیر اخلاقیاتی را که کسب کرده بودند را شاید در شرایط سخت معیشتی از دست داده اند و برای سهم بیشتر با هم می جنگند. این واقعیتی است که زندگی کمی برای همه سخت شده، در حال حاضر با افزایش جمعیت ساکن روی کره زمین و برآورده کردن نیازهای آنها جنگ آدم ها، جنگ تأمین انرژی و امکانات بیشتر برای رفع نیازها است ولی با این

در جوامعی که انسان ها نگاه نسبی دارند و با مشکلات سیاسی و اقتصادی کم تر روبه رو هستند، زندگی بهتری در جریان است و شاید برخی به بدبختی ترین چیزهای این جوامع به نگاه حسرت بنگرند

شرایط هم اگر آدمی به برخی مسائل از یاد رفته رجوع کند می تواند جهان بهتری را متصور بود. به نظر من جهان بهتر آدم ها یاد با هم متفاوت نیست و جهانی که بشود در آن منافع مشترک انسان ها را تأمین کرد و محدوده آزادی های فردی را شناخت، جهان بهتری خواهد بود. شاید یکی از اولین گام هایی که باید بشر برای ساختن جهان بهتر بردارد این باشد که وقتی قدرت کارهای بزرگ را ندارد کارهای کوچک تر شروع کند؛ ابتدا به خودش سرریزند و از ساختن خود شروع کنند این که به این نقطه برسد که اگر دیگران بهتر زندگی کنند او هم زندگی مناسب تری خواهد داشت یا تربیت فرزند خود نسل بعد را با سطح آگاهی بهتری بار بیاورد، نسلی که ایمان داشته باشد، منافع شخصی اش در گرو تأمین منافع عمومی جامعه است، نسلی که در آن این یک مهم باشد که برآورده شدن تأمین منافع عمومی در برخی موارد به تأمین منافع فردی برتری دارد چون تأثیر آن گسترده تر است و بیشتری دارد. نسلی که حیطه تنگ خواسته های خودخواهانه و حقیر شخصی خود را برای ساختن دنیای بهتر برای همه از میان بر می دارد و دیگران را نه روبروی خود که در کنار خود می بیند. امروزه اطلاع رسانی در سطح بسیار بالایی صورت می گیرد و در لحظه ای که اتفاقی در گوشه ای از جهان هستی رخ می دهد همه از آن مطلع می شوند پس نسبت به گذشته، خیلی راحت تر می توانیم

داشتن جهان و زندگی بهتر نیاز به چیزهای زیادی ندارد و در برخی جوامع بر طرف شدن حداقل نیازها جهان را برای ساکنان آن جای بهتری می کند. جایی که همه به ساکنان به یک چشم نگر بسته می شود. در حقیقت دغدغه افراد این نیست که افرادی که دور هم جمع شده اند هستند

از خود خواهی های خود بگذریم و به این نتیجه برسیم که ما در کنار میلیارد ها آدم زندگی می کنیم و می توانیم در حد توان خود، کاری برای دیگران انجام بدهیم. تمام اینها این است که تمام اینها این است که وظایف تک تک ما است تا بتوانیم جهان بهتری برای زیست بشر بسازیم. کاش روزی برسد که انسان به این آگاهی برسد که منافع و خواسته هایش تنها چیزهای مهم این دنیا نیستند

فرشته احمدی
رمان نویس

جهان بهتر، جایی است که بشر همیشه دوست داشته آن را بسازد و تاکنون این خواسته تنها در حد یک آرزو باقی مانده است. شاید حرف زدن درباره «جهان بهتر» شبیه گفتن از یک آرزو باشد، چون تاکنون تحققش امکان پذیر نبوده که ما در چنین جهانی زندگی می کنیم. اما بدبختی ترین مسأله این است که دنیا جایی است برای زندگی همه و مسلماً باید تمام امکاناتش برای همه باشد و همه انسان ها با هر نژاد، قومیت و از هر نقطه ای کره خاکی از آن بهره مند بشوند. جهان زمانی جای بهتری است که انسان ها نگاه منصفانه به هم داشته باشند و همه افراد در کنار داشتن امکانات و فرصت های مساوی بتوانند ویژگی های فردی خود را حفظ کنند.

همه ما در طول زندگی مان در محضر مصلحتان خود که تأکیدشان بر هم زیستی مسالمت آمیز بوده و این که هر چه

را برای خود می خواهیم برای دیگران هم بخواهیم آموزه هایی را داشته ایم اما انگار بشر فراموشکار است و این آموزه ها را فراموش کرده که اینچنین برای منافع نامشروع و خودخواهی هایش با جنگ ها، تبعیض ها و نازا می ها چهره جهان را

زشت کرده است. به نظر من راهکار نجات از این مسأله در این است که سطح آگاهی و فرهنگ بشر بالا برود، باید راهی برای تعامل این بشر یافت. این که انسان بداند همه با هم مساوی هستند و کسی، برتری به دیگری ندارد. باید انسان امروز یاد بگیرد که دیگران را ببیند و برای آزادی افراد در هر حیطه ای که امکان پذیر است، ارزش قابل باشد. این درست است که وقتی منافع دیگران را در نظر می گیریم محدوده آزادی خودمان کوچک تر می شود به طوری که با منافع دیگران در تناقض نباشد ولی وقتی فرد می داند که به همان محدوده کوچک آزادی اش ارزش قابل هستند و کسی به آن حیطه تعرض نمی کند، دنیا جای بهتری برایش خواهد بود. در جوامعی که انسان ها نگاه نسبی دارند و با مشکلات سیاسی و اقتصادی کم تر روبه رو هستند، زندگی بهتری در جریان است و شاید برخی به بدبختی ترین چیزهای این جوامع به نگاه حسرت بنگرند.

دنیا بی امن است و می شود نام «جهان بهتر» را برای آن برگزید که انسان ها از امنیت در همه جوانب و ابعادش برخوردار باشند و هر روز صبح دغدغه حداقل های فردی خود را نداشته باشد، در دنیایی که زندگی افراد به چراهای و کاش ها گره خورده و ذهن افراد پر از بایدها و نبایدهایی است که به روزمرگی اش وابسته است نمی توان لقب جهان بهتر را به آن داد. در جوامع مختلف رضایتمندی و رفاه متفاوت است؛ در این کره خاکی، جوامع فقیر و ثروتمند با جغرافیای و شرایط متفاوت را شاهد هستیم که جوامعی با جغرافیای سخت تر و شرایط نامناسب تر زندگی سخت تری را تجربه می کنند

داشتن جهان و زندگی بهتر نیاز به چیزهای زیادی ندارد و در برخی جوامع بر طرف شدن حداقل نیازها جهان را برای ساکنان آن جای بهتری می کند؛ جایی که همه ساکنان به یک چشم نگر بسته می شود. در حقیقت دغدغه افراد این نیست که افرادی که دور هم جمع شده اند

جغرافیای رنج (بررسی وضعیت زندگی مردمان در چهار گوشه دنیا)

طرح نو- لیلماهداد | در میان کشورهای فقیر، کشورهای آفریقایی، شهرت بیشتری دارند. آفریقا سومین قاره پهناور دنیا است که ۵۴ کشور را در خود جای داده است. البته در این قاره تعدادی از کشورها هم هستند که هنوز به طور کامل، به رسمیت شناخته نشده اند (سومالی لند، جمهوری دموکراتیک عربی صحرا و...) با این حال موضوعی که بی پروا می توان درباره آفریقا گفت، رواج فقر در این جغرافیای سیاه است. در ستون جغرافیای رنج امروز، سودان، به عنوان یکی از کشورهای آفریقایی فقیر که مردمانش در رنج بسیار روزگاری می گذرانند، برای خوانندگان معرفی شده است تا از این رهگذرانک شناختی در مخاطب فارسی زبان ایرانی نسبت به زندگی مردمان سایر نقاط زمین حاصل شود. طرح نو در ستون جغرافیای رنج پیش تر، زندگی، اجتماعات و تلخ کامی های مردمان کشورهای هندوستان و نیجریه را به خوانندگان معرفی کرد.

زیستن در انزوای بین المللی

فرآوانی روبه رو شدند، توطئه ای که سعی داشت این کشور را به قسمت های کوچک تر تقسیم کند اما مردم سودان پس از اشغال کشورشان در هر گوشه و کنار با اعتراض های آرام و غیر آرام مخالفتشان را با حضور اشغالگران در این کشور، اعلام می کردند. این مردم فقیر و مظلوم تصمیم گرفتند شعار «سودان برای سودانی ها» را فریاد بخش نفت بپردازد. بر پایه شاخص گرسنگی

کنند تادر برابر بسیاری از توطئه های ریز و درشت که اشغالگران مصری و انگلیسی برای آنها طراحی می کردند، مقاومت کنند. انزوای بین المللی کشور سودان لطفاً فرآوانی به اقتصاد این جمهوری وارد کرده است ولی دولت این کشور اخیراً تصمیم گرفته تا با استفاده از الگوهای خارجی به توسعه بخش نفت بپردازد. بر پایه شاخص گرسنگی

نگاهی به زندگی مردمان در سودان، سرزمین سیاهان فقیر

تولد در بطن جنگ

سودان کشوری است که نامش از عبارت عربی بلاد السودان گرفته شده است؛ سرزمین سیاه. سرزمینی که با متجاوز از ۲/۵۰۰/۰۰۰ کیلومتر مربع مساحت، وسیع ترین کشور آفریقایی و بزرگترین سرزمین در بین کشورهای اسلامی است، همچنین به عنوان نهمین کشور از لحاظ مساحت در جهان، به اندازه یک چهارم قاره اروپا وسعت دارد و ۳۹ میلیون نفر جمعیت را در خود جای داده است. سودان از شمال با کشورهای مصر و لیبی، از غرب با چاد و آفریقای مرکزی، از جنوب با سودان جنوبی و از شرق با اتیوپی و اریتره همسایه است و دریای سرخ این کشور را از عربستان سعودی جد می کند.

خارطوم پایتخت این سرزمین است. زبان رسمی این سرزمین عربی و انگلیسی است و نظام قانونی اش؛ شریعت اسلامی. مردمان آن سامان دادوستدهایشان را به دینار سودان انجام می دهند. ۹۷ درصد مردم این کشور مسلمانند و ۳ درصد باقی مانده را انیمیت، مسیحیان و قبلی ها تشکیل می دهند. ترکیب جمعیت کشور سودان فوق العاده پیچیده است به طوری که ۱۰ گروه قومی مهم را می توان در آن تشخیص داد. سودان از کشورهای فقیر جهان است؛ ۴۷ درصد سودانی ها طعم تلخ فقر را می چشند و حدود ۸۰ درصد جمعیتش به کشاورزی و دامداری مشغولند. البته به شیوه کاملاً سنتی. صنایع فعال سودان نیز بیشتر در زمینه فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی ایجاد شده اند. مردم سودان در طول ۶۰ سال اشغال مشترک توسط مصر و انگلیس، سختی ها و مشکلات فراوانی را تحمل کردند و با توطئه های

۳

زندگی روی باتلاق

در یکی از بزرگترین باتلاق های دنیا در کنار جلگه های رود نیل در سودان مردمانی در حال زندگی هستند. این افراد منازل خود را روی توده های شنور در این باتلاق ها ساخته اند. تنها راه رفت و آمد بین خانه ها راه آبی است که ساکنان آن با استفاده از قایق و خانه های خود را روی آنها می سازند.

۵

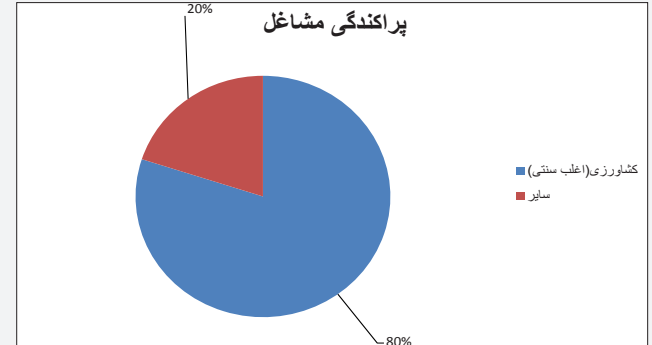
قربانیان خاموش

۸۰۰ هزار کودک در سودان به شدت دچار سوء تغذیه هستند و مسأله مهم این است که این کودکان در مناطق جنگ زده نیستند بلکه در شرق کشور به سر می برند که در دهه اخیر از درگیری های دور بوده است، بنابراین ریشه سوء تغذیه در جنگ نیست، علت بیشتر در عدم سرمایه گذاری در خدمات عمومی است؛ واقعیتی مهم اما غمناک. واقعیت غم انگیز دیگر این است که در سراسر جهان ۵۸ میلیون کودک از آموزش و پرورش محروم هستند و ۲۰ میلیون

۶

سیاست در کنار نا آگاهی

خود بگیرند، در حالی که تنها درصد اندکی از افراد جامعه را در بر می گیرند. همچنین آنان خدمات، رشد و توسعه را در مراکز به کار گرفته اند که به نحوی با منافع آنان در ارتباط است. رژیم های سیاسی هم هر گاه خواسته اند فشار خود را علیه این طبقه مرفه به کار گیرند، در قبال آنان که غالباً سیاسی و اقتصادی هستند، عاجز شده و بر عکس نخبگان برای عملی ساختن خواسته های خود و قبضه افزون تر امکانات، شیوه های مختلفی را به کار برده اند که شاید مهم ترین آنها تأسیس سندیکاها و اهرم های مختلف فشار همچون جمعیت های حقوق مدنی است. قدرت سیاسی نخبگان توسط همین دستگاه ها و موسسات، بیشتر شده به طوری که نقش های مهمی در صحنه های سیاسی مملکت که به سرنگونی بیش از یک دولت یا عقب نشینی در مقابل آنها انجام می داری کردند.

این مجموعه که به عنوان طبقه نخبگان در سودان ظهور یافته اند، توانسته در امور سیاسی دخالت های قابل ملاحظه و چشمگیری داشته باشند و حدود نیمی از بودجه دولت را به خدمت

۲

خدمات رفاهی یا بی رفاهی

سودانی ها برنامه های تلویزیونی خود را از شبکه دولتی به تماشا می نشینند. در سودان نزدیک به ۸۰۰ هزار شماره تلفن ثابت و ۳۵۰۰ شماره تلفن همراه وجود دارد. مردم این جمهوری امواج ۱۲ ایستگاه رادیویی (AM)، یک ایستگاه رادیویی (FM) و یک ایستگاه رادیویی

۴

مشکلات زنان

بر اساس گزارش دیده بان حقوق بشر، نظام حکومتی سودان با تحمیل برخی ممنوعیت های ناروا و قوانین نامناسب و غیر انسانی بیرون مسائل خصوصی زنان و نوع رفتار و پوشش در اماکن عمومی زندگی را برای زنان سخت تر کرده است. زنان سودانی در صورت زير يا گذاشتن ماده موسوم به ۱۵۲ که گستاخی در مسائل اخلاقی را جرم به حساب می آورد، دستگیر و به تحمل ۴۰ ضربه شلاق محکوم می شوند. بر اساس

درصد بالای بیسوادی در سودان باعث شده مردم در امور سیاسی و تشکلات اجتماعی داخل نشوند و چنانچه دخالتی هم مشاهده شود، آگاهانه و با توجه به اراده آنان نبوده است. اضافه بر بیسوادی، سکونت غالب مردم در روستاها و برخورداری از زندگی عشایری آنان را از شناخت تمدن جدید، نوگرایی و خلاقیت های مدرن دور ساخته و بدبختی است همین عوامل سبب شده تا از دخالت و مشارکت در دستگاه های دولتی به عنوان یک کيان و فکر جدید دور بمانند.

با وجود برخی از مظاهر نوگرایی در سودان، خصوصاً از نیمه دوم قرن بیستم میلادی باید گفت اکثریت افراد این کشور را افراد بومی و با فرهنگ روستایی و عشایری تشکیل می دهند. این عوامل همراه با خصوصیات ویژه چون وسعت زیاد کشور، ضعف شبکه ارتباطی و عدم توسعه راه ها و عدم

